

Ἔξοδος 17,8-16

Ἡ μάχη μέ τούς Ἀμαληκίτες

Ἡ σημερινή Κυριακή, παιδιά, στή μέση τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς, εἶναι μία ξεχωριστή μέρα. Μήπως ξέρετε πῶς ὀνομάζεται; Ὄνομάζεται **Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως**. Γιατί; Σήμερα σέ κάθε ὀρθόδοξο ναό ὁ ἱερέας **ὑψώνει τόν σταυρό στολισμένο μέ ὄμορφα λουλούδια** καί οἱ πιστοί εὐλαβικά τόν προσκυνοῦμε.

Ὁ σταυρός, παιδιά, **ἔχει πολύ μεγάλη δύναμη**, γιατί **πάνω του ὁ Χριστός ἔχυσε τό αἷμα Του γιά τή δική μας σωτηρία**. Μεγάλη δύναμη ἔχει καί τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ (ὁ *κατηχητής / ἡ κατηχήτρια* κάνει τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ). Χρειάζεται, βέβαια, νά τόν κάνουμε τόν σταυρό μας **σωστά καί εὐλαβικά**. Αὐτή ἡ μεγάλη ἀλήθεια φαίνεται κι ἀπό τήν ἱστορία πού θά σᾶς διηγηθῶ.

Ἀγιογραφική διήγηση

Πρὶν πάρα πολλά χρόνια ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, οἱ Ἰσραηλίτες, ἦταν σκλαβωμένος στούς Αἰγυπτίους. Ὁ Θεός μέ θαυμαστό τρόπο τούς ἐλευθέρωσε. Μέ ἀρχηγό τους τόν **Μωυσῆ** βάδιζαν πλέον πρὸς τή νέα πατρίδα τους, περνώντας μέσα ἀπό τήν ἔρημο (*δείχνουμε στόν χάρτη, βλ. Γεν. ἐποπικό ὑλικό*). Ἐκεῖ ὅμως τούς ἐπιτέθηκε ἕνας

ἐχθρικός λαός, οἱ Ἀμαληκίτες.

Ὁ Μωσῆς καλεῖ ἀμέσως τόν Ἰησοῦ, τόν γιό τοῦ Ναυῆ, ἄνδρα γενναῖο καί πολύ πιστό στόν Θεό. Σ' αὐτόν, λοιπόν, λέει:

«Διάλεξε ἄνδρες ἱκανούς νά τούς πάρεις μαζί σου καί βγές αὐριο νά πολεμήσεις τούς Ἀμαληκίτες. Ἐγώ θά σταθῶ στήν κορυφή τοῦ λόφου».

Ὁ Μωσῆς δέν μπορούσε νά βγεῖ στή μάχη, γιατί εἶχαν περάσει τά χρόνια του. Μποροῦσε ὅμως νά πολεμάει ἀκόμη μ' ἐκεῖνο τό πανίσχυρο ὄπλο πού κρατοῦν στά χέρια τους οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ. Ποιό εἶναι αὐτό τό ὄπλο; **Τό ὄπλο τῆς προσευχῆς!** Ἀνέβηκε, λοιπόν, πρωί-πρωί στήν κορυφή τοῦ βουνοῦ, γιά νά βλέπει ἀπό κεῖ τή μάχη καί νά προσεύχεται. Μαζί του πῆρε καί τόν ἀδελφό του τόν Ἄαρών καί ἕναν ἀκόμη Ἰσραηλίτη, τόν Ὡρ.

Ἡ μάχη ἦταν σκληρή, ἡ ἀγωνία τοῦ Μωσῆ μεγάλη. Μέ ὑψωμένα τά χέρια του δέν σταματᾷ νά προσεύχεται στόν Θεό. Καί νά, ὁ ἐχθρός σιγά-σιγά ὑποχωρεῖ. Ἀλλά τά χέρια τοῦ Μωσῆ κουράστηκαν νά μένουν ὑψωμένα. Δέν μπορεῖ ἄλλο νά τά κρατήσῃ ψηλά, πέφτουν. Τήν ὥρα ὅμως πού τά χέρια του χαμηλώνουν, οἱ ἐχθροί κάνουν ἀντεπίθεση καί οἱ Ἰσραηλίτες κινδυνεύουν.

«Θεέ μου, σῶσε μας!» φωνάζει ὁ Μωσῆς καί ὑψώνει ξανά τά χέρια του (μποροῦμε νά τό ἀναπαραστήσουμε).

Καί τότε βλέπει κάτι θαυμαστό: **Μόλις ὑψώνει τά χέρια του, οἱ Ἰσραηλίτες νικοῦν τούς ἐχθρούς!**

Ἀλλά ὁ Μωσῆς εἶναι γέροντας πιά, δέν ἀντέχει νά κρατᾷ ὥρα πολλή ὑψωμένα τά χέρια του. Μά ὅταν τά χαμηλώνει, νικοῦν οἱ ἐχθροί, ἐνῶ ὅταν τά ὑψώνει νικοῦν οἱ Ἰσραηλίτες. Γι' αὐτό, ὁ Ἄαρών καί ὁ Ὡρ τόν βάζουν νά καθίσει πάνω σέ μία μεγάλη πέτρα καί **κρατοῦν αὐτοί ὑψωμένα τά χέρια του**. Στέκονται ὁ ἕνας ἀπό τή μιὰ μεριά, ὁ ἄλλος ἀπό τήν ἄλλη καί στηρίζουν τά δυό του χέρια (δείχνουμε τήν εἰκόνα ἀπό τό ὀπτικοακουστικό ὑλικό ἢ ἀπό τή Βίβλο, σ. 134-135). Σ' αὐτή τή στάση ἔμειναν μέχρι πού ἔδωσε ὁ ἥλιος.

Μέ τή δύση τοῦ ἡλίου, ὅταν πλέον σκοτείνιασε, ἔληξε ἡ μάχη. Ποιοί ἦταν οἱ νικητές; Οἱ Ἰσραηλίτες!

Ὁ Μωυσῆς, γεμάτος εὐγνωμοσύνη, **εὐχαρίστησε τόν Θεό** πού ἔσωσε τόν λαό Του.

Τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ

Προσέξτε, παιδιά, κάτι θαυμαστό σ' αὐτή τήν ἱστορία; Πότε νικοῦσαν οἱ Ἰσραηλίτες; ... Νάι, ὅταν ὁ Μωυσῆς κρατοῦσε ὑψωμένα τά χέρια του. Τί σχηματιζόταν, ὅταν κρατοῦσε ἔτσι ὑψωμένα τά χέρια του; **Ἕνας σταυρός! Αὐτό ἦταν τό μυστικό τῆς νίκης.**

Τότε **εἶναι δυνατή καί ἡ δική μας προσευχή καί τήν ἀκούει ὁ Θεός, ὅταν κάνουμε σωστά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ.** Ἄν προσευχήμαστε, ἀλλά κάνουμε ἀπρόσεχτα τόν σταυρό μας, ὅχι ὅπως πρέπει, τότε -νά τό ξέρουμε- δέν μπορεῖ νά φτάσει ἡ προσευχή μας στόν Θεό.

Καί **πῶς** κάνουμε σωστά τόν σταυρό μας;

* Ἐνώνουμε πρῶτα τά τρία μας δάχτυλα. Δείχνουμε ἔτσι τήν πίστη μας στόν Τριαδικό Θεό. **Ὁ Θεός μας εἶναι ἕνας ἀλλά τρία πρόσωπα:** ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. **Τρία πρόσωπα, ἕνας Θεός.** Τή μεγάλη αὐτή ἀλήθεια ὁμολογοῦμε ἐνώνοντας τά τρία μας δάχτυλα.

* Ἐνώνουμε ἔπειτα τά ἄλλα δύο μας δάχτυλα. Γιατί; Γιά νά ὁμολογήσουμε ὅτι **ὁ Χριστός μας εἶναι καί Θεός καί ἄνθρωπος, Θεάνθρωπος.** Εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, πού μέσα στά σπλάχνα τῆς Παναγίας μας ἔγινε καί ἄνθρωπος.

* Ἀκουμποῦμε τά τρία ἐνωμένα μας δάχτυλα στό μέτωπο, στόν ὀμφολό, στόν δεξιό ὦμο καί στόν ἀριστερό ὦμο. Κάνοντας σωστά τίς τέσσερις αὐτές κινήσεις **διαγράφουμε πάνω μας τόν σταυρό** καί κάνουμε **μυστικά μία προσευχή:** «Χριστέ μου, ἐσύ πού ἦσουν στούς

οὐρανοῦς καί κατέβηκες καί ἦρθες στά σπλάχνα τῆς Παναγίας μας, ὅταν ἔρθεις πάλι, βάλε με στά δεξιά Σου, δηλαδή αἰώνια κοντά Σου, καί ὄχι στά ἀριστερά Σου, μαζί μέ τούς ἐχθρούς Σου. Ἀμήν».

Ὁ σταυρός, λοιπόν, εἶναι **ὄπλο ἰσχυρό καί ἅγιο φυλαχτό**. Μᾶς προφυλάγει ἀπό κάθε κακό καί ἀπό τόν διάβολο, πού τρέμει ὅταν τόν βλέπει.

Τή μέρα πού βαπτιστήκαμε ἀποκτήσαμε τόν δικό μας σταυρό. Εἶναι μεγάλη εὐλογία, παιδιά, νά τόν φοροῦμε πάντα ἐπάνω μας.

(Προτεινόμενος ὕμνος: «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν Σου»).

**Ὅταν κάνω τόν σταυρό μου,
ὄπλο ἔχω στό πλευρό μου.
Εἶναι τ' ἅγιο φυλαχτό μου.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα: Ὁ Μωσῆς μέ τόν Ἄαρών καί τόν Ὡρ.
2. Παρουσίαση τοῦ μαθήματος μέ προβολή.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.
5. Κρυπτόλεξο.